2-20114260-12-2-17092020-1
Dosarul nr. 2-17124/20

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

03 decembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Olga Boțan
grefier – Cristina Delinschi

cu participarea reclamantei, a reprezentantului reclamantei și reprezentantului pârâtei,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM ”Elat” SA cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și la acțiunea reconvențională depusă de ÎM ”Elat” SA împotriva Fevroniei Trocin cu privire la constatarea nulității a contractului de împrumut din 05 mai 2010 și a dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 17 septembrie 2020 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM ”Elat” SA cu privire la încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 05 mai 2010, între Trocin Fevronia în calitate de împrumutător pe de o parte, și ÎM „Elat” SA în persoana reprezentantului în calitate de împrumutat pe de altă parte a fost încheiat contract de împrumut.

Reclamanta indică că în vederea executării contractului, la data de 21 mai 2010, a fost transmisă suma împrumutului în mărime de 60000 Euro indicată în contractual de împrumut, fiind eliberată chitanța la dispoziția de încasare nr. 3 din partea împrumutatului ÎM „Elat” SA privind recepționarea sumei împrumutului de către acesta.

Se invocă că, ulterior, de către pîrîtul ÎM „Elat” SA, a fost restituită parțial suma împrumutului, și anume la data de 20 aprilie 2013 a fost restituită suma de 5 000 Euro, la data de 16 martie 2015 a fost restituită suma de 3000 Euro, și la data de 18 septembrie 2017, a fost restituită suma de 2500 Euro.

Comunică că, la moment datoria restantă a pârâtului constituie suma de 49500 Euro.

Menționează că în calitate de creditor, dispune de dreptul de a solicita de la pârât restituirea sumei restante al împrumutului în mărime de 49500 Euro precum și a dobânzii de întârziere, care conform calculului anexat constituie suma 22551,66 Euro la data depunerii acțiunii, ulterior fiind posibilă a fi majorată.

Susține că, pentru soluționa litigiul dat pe cale judiciară a înaintat la data de 21 iulie 2020 pârâtului somație prin care a solicitat restituirea datoriei restante a împrumutului.

Mai comunică, că somația nominalizată, remisă în adresa pârâtului, a fost recepționată de către acesta însă până la data depunerii acțiunii, un careva răspuns din partea acestuia nu a

parvenit, precum și nu a fost stinsă datoria restantă a împrumutului.

În drept, reclamanta a făcut trimitere la prevederile art. 5, 6, 8, 512, 513, 572, 585, 619, 867, 871, 1247, 1248 Cod Civil.

Solicită reclamanta:

1. Încasarea din contul pârâtului ÎM „Elat" SA în beneficiul reclamantei a sumei cu titlu de datorie la împrumut în mărime de 49500 Euro, echivalenți în lei moldovenești la rata BNM.

2. Încasarea din contul pârâtului ÎM „Elat" SA în beneficiul reclamantei a sumei de 22 551,66 Euro echivalenți în lei moldovenești cu titlu de dobândă legală.

3. Încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei (f.d.3-5, vol. I).

La data de 14 septembrie 2021 ÎM „Elat" SA a depus acțiune reconvențională împotriva Fevroniei Trocin cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut din 05 mai 2010 și a dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010 (f.d.126 – 134, vol. I).

În motivarea acțiunii reconvenționale, ÎM „Elat" SA a indicat faptul că contractul de împrumut prezentat de Trocin Fevronia este lovit de nulitate, or, ÎM „Elat" SA nu a luat cu împrumut de la Trocin Fevronia suma de bani indicată în acest contract, iar reclamanta nu a prezentat dovada acordării cu împrumut a sumei, precum și contractul de împrumut a fost semnat de o persoană neîmputernicită.

Explică reclamantul în acțiunea reconvențională ÎM „Elat" SA faptul că, Trocin Fevronia solicită încasarea sumelor în baza contractului de împrumut din 5 mai 2010, care se pretinde a fi executat de împrumutător la 21 mai 2010, fiind semnat de Trocin Fevronia, în calitate de împrumutător și de Leonid Volneanschi, în calitate de „Președinte" al Î.M. „Fiat" S.A., în calitate de împrumutat.

Reclamantul ÎM „Elat" SA explică că dl Volneanschi Leonid, nu a deținut niciodată funcția de „Președinte" al ÎM „Elat" SA, or, potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice și a informațiilor din dosarul persoanei juridice, urmează că, în perioada de referință (când se presupune că ar fi fost încheiat contractul de împrumut), funcția de director general al ÎM „Elat" SA era deținută de dl Bîstrițchi Alexandru.

Notează că potrivit statutului întreprinderii, funcția de conducere ÎM „Elat" SA este cea de director general, iar conform procesului-verbal al adunării generale a asociaților ÎM „Elat" SA din 4 decembrie 2006, director general al întreprinderii a fost desemnat și ales cu unanimitate de voturi dl Bîstrițchi Alexandru.

Relatează că, contractul de împrumut din 5 mai 2010, semnat de Leonid Volneanschi în calitate de „Președinte" al ÎM „Elat" SA, nu poate fi opozabil ÎM „Elat" SA, deoarece persoana care se presupune că ar fi semnat contractul din numele ÎM „Elat" SA nu deținea funcția de director general al întreprinderii și nu putea încheia tranzacții din numele și în interesele ÎM „Elat" SA.

Explică reclamantul și faptul că la conturile bancare ale ÎM „Elat" SA, de către Trocin Fevronia nu a fost depusă suma de 60000 euro, pretins a fi acordată cu titlu de împrumut, iar această circumstanță denotă că, contractul de împrumut este lovit de nulitate absolută.

Indică reclamantul că situația juridică supusă judecării la caz, cade sub imperiul legii vechi- Codul civil, în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, or, prin acțiunea depusă se solicită și încasarea unor sume ce derivă dintr-un contract încheiat la 5 mai 2010.

În drept a făcut trimitere la prevederile art. 6, 199, 216, 217, 220, 867 Cod Civil, în redacția de până la 1 martie 2019.

Reclamantul ÎM „Elat" SA susține că pârâta Trocin Fevronia nu a făcut dovada faptului

transmiterii în proprietatea ÎM „Elat” SA a sumei de 60000 euro pretins a fi acordată cu împrumut, situație ce denotă că contractul respectiv nu este opozabil pârâtei, deoarece, reclamanta nu și-a executat obligația de bază asumată conform contractului de împrumut - transmiterea în proprietate a sumei împrumutului.

Mai indică reclamantul că, în cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantei Trocin Fevronia a recunoscut că, suma de 60000 euro, a fost acordată cu împrumut lui Volneanschi Leonid, dar nu întreprinderii ÎM „Elat” SA situație ce în opinia reclamantului denotă că contractul de împrumut este lovit de nulitate absolută, fiind în contradicție cu dispozițiile art. 867 Codul Civil.

Reiterează că, la dosarul cauzei au fost prezentate cu titlu de probă extrasele contabile pentru perioada lunii mai 2010, din conținutul cărora rezultă că, în casieria întreprinderii sau pe contul acesteia, nu a parvenit suma de 60 000 euro cu titlu de împrumut, de la Trocin Fevronia.

Mai explică reclamantul ÎM „Elat” SA că, circumstanța potrivit căreia suma de 60000 euro nu a fost transmisă în proprietatea împrumutatului (ÎM „Elat” SA), se confirmă inclusiv și prin: actul de control fiscal nr. 5-645025 din 22 octombrie 2010, întocmit de Direcția Generală Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, în conținutul căruia sunt redate constatările inspectorilor fiscali făcute în rezultatul controlului fiscal prin verificare totală privind respectarea legislației fiscale la ÎM „Elat” SA pentru perioada de activitate - 1 ianuarie 2007 - 31 august 2010: și actul de control fiscal nr. 5-651984 din 16 martie 2012 întocmit de Direcția Antifraudă Fiscală a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, în conținutul căruia sunt redate constatările inspectorilor fiscali făcute în rezultatul controlului fiscal prin verificare totală privind respectarea legislației fiscale la ÎM „Elat” SA pentru perioadele fiscale 1 ianuarie 2010 - 31 decembrie 2010, 1 septembrie 2010 - 31 decembrie 2011, 20 februarie 2012 – 16 martie 2012.

Menționează că potrivit pct. 3.2 din contractul de împrumut din 5 mai 2010, mijloacele bănești se acordă prin transferul acestora în contul de decontare al împrumutatului, iar Trocin Fevronia nu a prezentat nici o probă care să confirme că ar fi transferat la conturile ÎM „Elat” SA, suma de 60000 euro.

Notează faptul că pârâta Trocin Fevronia a prezentat instanței judecătorești cu titlu de dovadă a transmiterii mijloacelor bănești în proprietatea ÎM „Elat” SA, contractul de împrumut din 5 mai 2010, precum și dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, însă, aceste înscrisuri în nici un mod nu confirmă că reclamanta ar fi transmis ÎM „Elat” SA suma de 60000 euro. Or, potrivit clauzelor contractuale, suma împrumutului urma a fi transferată la conturile bancare ale ÎM „Elat” SA.

Consideră reclamantul ÎM „Elat” SA, că atât timp, cât pârâta Trocin Fevronia nu a făcut dovada transmiterii sumei de 60000 euro, cu titlu de împrumut, aceasta nu poate pretinde de la ÎM „Elat” SA executarea obligației corelative - restituirea mijloacelor bănești, așa cum, împrumutatul poate fi obligat la restituirea împrumutului doar în condițiile în care, acesta a primit în proprietate o sumă de bani, dar refuză să o restituie.

Cu privire la dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, prezentată de Trocin Fevronia în susținerea acțiunii sale, menționează ÎM „Elat” SA că, aceasta nu constituie o probă pertinentă, concludentă și admisibilă, care ar confirma făptui transmiterii mijloacelor financiare la ÎM „Elat” SA, așa cum legislația în vigoare interzice persoanelor juridice efectuarea operațiunilor economice în numerar, în valută străină, făcând trimitere la art. 8 Cod Fiscal și art. 21 din Legea privind reglementarea valutară.

În opinia reclamantului ÎM „Elat” SA, raportul juridic presupus a fi instituit între Trocin Fevronia și ÎM „Elat” SA nu se încadrează în lista exhaustivă a cazurilor în care se permite

efectuarea decontărilor în valută străină.

Susține că, chitanța prezentată de Trocin Fevronia nu este un document ce confirmă acordarea sumei de 60000 euro cu titlu de împrumut ÎM „Elat" SA, așa cum legea în redacția în vigoare la data încheierii contractului, nu acorda posibilitatea efectuării operațiunilor economice / decontărilor între persoane fizice și persoane juridice, în valută străină.

Cu trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, indică reclamantul ÎM „Elat" SA faptul că, dispoziția de încasare urmează a fi înregistrată în Registrul de evidență a dispozițiilor de încasare și plată ținut de ÎM „Elat" SA, circumstanță confirmată prin actele de control fiscal.

Reclamantul reiterează că, perioada fiscală de activitate a anului 2010 a ÎM „Elat" SA a fost verificată de două ori de către organele fiscale, prin metoda verificării totale, iar în cadrul acestor controale, nu a fost stabilită existența raporturilor juridice obligaționale de împrumut cu Trocin Fevronia.

Prin prisma art. 219 Cod Fiscal, indică reclamantul că, în cazul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale, sunt verificate toate actele și operațiunile de determinare a bazei impozabile și de stingere a obligațiilor fiscale.

Având în vedere că controalele fiscale efectuate la ÎM „Elat" SA în perioada 2010 și 2012, au fost efectuate prin metoda verificării totale, iar în cadrul acestor controale nu au fost depistate careva documente de evidență contabilă primară care să ateste existența raporturilor juridice de împrumut între Trocin Fevronia și ÎM „Elat" SA concluzionează reclamantul că, pârâta nu a luat cu împrumut de la reclamantă suma de 60000 euro, fiind totodată cert, că suma respectivă a fost luată cu împrumut de către persoana fizică Leonid Volneanschi.

Reclamantul ÎM „Elat" SA menționează că, dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, prezentată de Trocin Fevronia drept dovadă ce confirmă acordarea împrumutului, nu poate fi reținută ca o probă pertinentă, concludentă și admisibilă în sensul art. 121-122 Cod de procedură civilă, și din considerentul că, semnătura aplicată pe această dispoziție, nu aparține nici unui angajat al ÎM „Elat" SA.

Comunică reclamantul că la presupusa dată de eliberare a chitanței, adică la 21 mai 2010, în cadrul ÎM „Elat" SA activau 16 persoane, și anume: Bîstrițchi Alexandru, Curuci Vitalie, Ivașciuc Iacov, Lobcenco Alexandra, Novicov Vladimir, Pirojoc Irina, Ridlevschii Valerii, Salagor Igor, Simionova Svetlana, Siraeva Elena, Stina Vasile, Uzun Galina, Volneanschi Leonid, Zubareva Liudmila, Zvonov Nicolai.

Anterior acestei date, adică în luna aprilie 2010, în cadrul ÎM „Elat" SA au activat 15 persoane, și anume: Bîstrițchi Alexandru, Curuci Vitalie, Ivașciuc lacov, Lobcenco Alexandra, Novicov Vladimir, Pirojoc Irina, Ridlevschii Valerii, Salagor Igor. Simionova Svetlana, Siraeva Elen, Stina Vasile, Uzun Galina, Volneanschi Leonid, Zubareva Liudmila, Zvonov Nicolai.

Susține reclamantul ÎM „Elat" SA că, analizând semnătura aplicată în dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010 și semnăturile aplicate în borderoul de plată nr. 6 pentru plata salariului din 31 mai 2010, constată că, semnătura aplicată în dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010 nu corespunde cu nici una din semnăturile angajaților ÎM „Elat" SA aplicate în borderoul nr.6 din 31 mai 2010.

În opinia reclamantului, dispoziția de încasare nr. 3 nu reprezintă o probă pertinentă, concludentă și admisibilă, care în eventualitate ar putea fi reținută de instanță în vederea probării acordării împrumutului de către reclamantă. Iar cea mai importantă probă care confirmă, că Trocin Fevronia nu a transmis în proprietate ÎM „Elat" SA suma de 60000 euro, o reprezintă declarațiile reprezentantului reclamantei depuse în cadrul ședinței de judecată din 3 august 2021,

ședință în care, reclamantul reclamantei a recunoscut că Trocin Fevronia a transmis mijloacele bănești în sumă de 60 000 euro lui Leonid Volneanschi.

Indică reclamantul că, în condițiile în care, Trocin Fevronia a recunoscut că mijloacele bănești au fost transmise lui Leonid Volneanschi, aceasta urmează să solicite de la Leonid Volneanschi restituirea sumei de 60000 euro, dar nu de la ÎM „Elat" SA întreprindere care nu a primit de la Trocin Fevronia cu împrumut suma revendicată prin prezenta acțiune.

Solicită reclamantul ÎM „Elat" SA în acțiunea reconvențională:

1. constatarea și declararea nulității contractului de împrumut din 5 mai 2010, pretins a fi încheiat între Trocin Fevronia, în calitate de „împrumutător" și ÎM „Elat" SA, reprezentată de Leonid Volneanschi, în calitate de „împrumutat",

2. constatarea și declararea nulității dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 august 2021, s-a respins ca neîntemeiată excepția de tardivitate înaintată de ÎM „Elat" SA, la acțiunea înaintată de Trocin Fevronia împotriva ÎM „Elat" SA cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată (f.d.96-98, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 martie 2022, s-a dispus efectuarea expertizei judiciare grafoscopice în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM „Elat" SA privind încasarea datoriei (f.d.200-202,vol. I). Procesul de judecată a fost suspendat, până la prezentarea în instanța de judecată a raportului de expertiză. Ulterior, dosarul a fost restituit instanței, fără efectuarea expertizei din motivul lipsei mostrelor de semnături.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 noiembrie 2022, s-a dispus redistribuirea automat aleatorie a cauzei civile, în legătură cu expirarea împuternicirilor judecătorului Lavric Larisa (f.d. 217 – 218, vol. I).

La data de 21 noiembrie 2022, dosarul a fost repartizat în mod automat aleatoriu judecătorului Boțan Olga (f.d.219, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2024, s-a dispus efectuarea expertizei judiciare grafoscopice în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM „Elat" SA privind încasarea datoriei (f.d.28-34,vol. II). Procesul de judecată a fost suspendat, până la prezentarea în instanța de judecată a raportului de expertiză.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 decembrie 2024, s-a reluat examinarea cauzei civile (f.d.49, vol. II), fiind prezentat instanței raportul de expertiză judiciară nr. 1934-1946 din 27 noiembrie 2024 (f.d.53-105, vol. II).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2025, s-a acceptat spre examinare acțiunea reconvențională (f.d.154 Vol.II)

În ședința de judecată reclamanta Trocin Fevronia, cât și reprezentantul reclamantei Trocin Fevronia, avocatul Nichitoi Iurie, s-au prezentat, au susținut cererea de chemare în judecată, au solicitat admiterea acesteia integral, cu respingerea acțiunii reconvenționale formulate de ÎM „Elat" SA.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului ÎM „Elat" SA, avocatul Canișcev Maria s-a prezentat, nu a recunoscut acțiunea depusă de Trocin Fevronia și a solicitat respingerea acesteia, ca neîntemeiată. Totodată a solicitat admiterea integrală a cerințelor formulate în acțiunea reconvențională depusă de ÎM „Elat" SA.

În ședința de judecată din 13 noiembrie 2025 a fost audiat în calitate de martor dl Trocin Gheorghe, care a relatat că, pe dl Volneanschi îl cunoaște de mai mult timp, aproximativ din anul

2010. În luna mai, acesta i-a comunicat că își extind activitatea și au nevoie urgentă de bani, întrebându-l dacă ar putea să-i ajute. El i-a spus că va discuta cu soția pentru a se sfătui. Ulterior, soția i-a comunicat să procedeze după cum consideră de cuviință, astfel că l-a contactat pe Volneanschi și i-a spus că au decis să ofere suma, menționând însă că dorește ca totul să fie oficial. Acesta a fost de acord.

Din explicațiile martorului dl Trocin Gheorghe, rezultă că s-a deplasat la sediul „Elat", unde Volneanschi a chemat o doamnă. I-a oferit buletinul soției, solicitând ca toate actele să fie întocmite pe numele acesteia, întrucât era funcționar public. Au stat aproximativ 15–20 de minute, au servit o cafea, după care a venit doamna respectivă, vorbitoare de limbă rusă, de statură mijlocie, care a adus contractul. L-a citit, a constatat că prevederile sunt în regulă și a menționat că soția va veni să semneze contractul și să aducă banii.

Au convenit ca soția să vină a doua zi, în jurul orei 11:00. Ulterior, aceasta l-a telefonat și i-a spus că se află la locul stabilit, dar nu vede pe nimeni. El l-a contactat pe Volneanschi, informându-l, iar acesta i-a răspuns că situația se va clarifica îndată. După scurt timp, soția i-a comunicat că a venit o doamnă, au urcat sus, a semnat contractul, care era deja ștampilat, a transmis banii și a primit bonul corespunzător.

Martorul Trocin Gheorghe a mai relatat că s-a întâlnit ulterior cu Leonid Volneanschi și i-a amintit despre banii primiți și promisiunile făcute. În anul 2013 i-a spus că a trecut mult timp, iar acesta i-a cerut să o trimită pe soție la el; aceasta s-a dus și ar fi primit aproximativ 3000 de euro. Discutând ulterior cu soția, a considerat că suma este mică și că situația ar putea continua până la pensionare, însă Volneanschi l-a asigurat să nu-și facă griji, că totul va fi bine.

În anul 2015 Volneanschi a mai restituit 5000 de euro, iar el i-a cerut să nu restituie sumele în tranșe mici. Ultima plată a avut loc în anul 2017, în cuantum de 2000 de euro.

După ce Volneanschi a revenit dintr-o operație efectuată în Israel, martorul i-a solicitat restituirea integrală a banilor, însă acesta i-a cerut să mai aștepte. În consecință, și-a angajat un avocat și a inițiat acțiune în instanță.

A mai declarat că, într-o zi, a fost contactat telefonic de o persoană care s-a prezentat ca fiind din partea „Elat". S-au întâlnit, au dat mâna, iar respectiva persoană i-a propus soluționarea amiabilă a litigiului. El și-a exprimat acordul, cu condiția restituirii integrale a sumei. Întrebat dacă solicită toți banii, a confirmat, iar interlocutorul i-a spus că se va consulta și va reveni cu un răspuns.

După câteva zile, acesta l-a sunat din nou, întrebându-l unde locuiește. El i-a spus că a doua zi urma prima ședință de judecată, iar interlocutorul i-a sugerat să se retragă din proces. Întrebat despre bani, acesta i-a comunicat că, în urma consultărilor, îi pot oferi suma de 100.000 lei. Martorul indică că a refuzat, menționând că suma reprezintă aproximativ a zecea parte din datoria existentă, și a declarat că nu își retrage acțiunea și va continua procedura judiciară, după care discuția s-a încheiat.

La întrebarea reprezentantului pârâtului ÎM „Elat" SA, avocatul Maria Canișcev, martorul a declarat că soția sa mergea să ridice sumele și îi raporta ulterior, de regulă seara, precizând că acestea erau ridicate de la contabilitate, în toate cele trei cazuri (f.d.196-197, vol. II).

Aprecierea instanței:

Audiind părțile, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea inițială depus de Trocin Fevronia împotriva ÎM

„Elat" SA și a admite parțial acțiunea reconvențională depusă de ÎM „Elat" SA împotriva Fevroniei Trocin, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs Spania,* Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Instanța reține următoarele circumstanțe de fapt.

La 17 septembrie 2020 reclamanta Trocin Fevronia a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Elat" SA cu privire la încasarea sumelor.

Drept temei al solicitării înaintate, s-a făcut trimitere la contractul de împrumut din data de 05 mai 2010, încheiat între Trocin Fevronia în calitate de împrumutător pe de o parte, și ÎM „Elat" SA în persoana reprezentantului Leonid Volneanschi, în calitate de împrumutat pe de altă parte.

Reclamanta a indicat că în vederea executării contractului, la data de 21 mai 2010, a fost transmisă suma împrumutului în mărime de 60000 Euro indicată în contractual de împrumut, fiind eliberată chitanța la dispoziția de încasare nr. 3 din partea ÎM „Elat" SA.

Partea reclamantă a mai indicat că, de către pârâtul ÎM „Elat" SA, a fost restituită parțial suma împrumutului, și anume la data de 20 aprilie 2013 a fost restituită suma de 5 000 Euro, la data de 16 martie 2015 a fost restituită suma de 3000 Euro, și la data de 18 septembrie 2017, a fost restituită suma de 2500 Euro.

Indicând cu privire la existența datoriei restante a pârâtului în mărime de 49500 Euro, reclamanta a calculat și dobânda de întârziere în sumă de 22551,66 Euro.

La data de 21 iulie 2020 reclamanta Trocin Fevronia a remis pârâtului ÎM „Elat" SA somație prin care a solicitat restituirea datoriei restante a împrumutului, care nu a fost satisfăcută.

Astfel, reclamanta Trocin Fevronia a depus prezenta acțiune în justiție, solicitând încasarea din contul pârâtului ÎM „Elat" SA în beneficiul reclamantei a sumei cu titlu de datorie la împrumut în mărime de 49500 Euro, a sumei de 22 551,66 Euro echivalenți în lei moldovenești cu titlu de dobândă legală și a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei.

La data de 14 septembrie 2021 ÎM „Elat" SA a depus acțiune reconvențională împotriva Fevroniei Trocin cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut din 05 mai 2010 și a dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010 (f.d.126 – 134, vol. I).

În motivarea poziției sale ÎM „Elat" SA a indicat faptul că contractul de împrumut prezentat de Trocin Fevronia este lovit de nulitate, or, ÎM „Elat" SA nu a luat cu împrumut de la Trocin Fevronia suma de bani indicată în acest contract, iar reclamanta nu a prezentat dovada acordării cu împrumut a sumei, precum și contractul de împrumut a fost semnat de o persoană neîmputernicită.

A mai explicat că Leonid Volneanschi, nu a avut în calitate de „Președinte" sau administrator al Î.M. „Fiat" S.A., respectiv nu avea împuterniciri de a semna acte din numele ÎM „Elat" SA.

Reclamantul ÎM „Elat" SA în acțiunea reconvențională a solicitat constatarea și declararea nulității contractului de împrumut din 5 mai 2010, pretins a fi încheiat între Trocin Fevronia, în calitate de „împrumutător" și ÎM „Elat" SA, reprezentată de Leonid Volneanschi, în calitate de „împrumutat", constatarea și declararea nulității dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010.

Având în vedere cele expuse supra, instanța de judecată determină că, obiectul cererii de chemare în judecată formulată de Trocin Fevronia împotriva ÎM „Elat" SA se referă la încasarea datoriei contractuale, totodată în mod opus acțiunea reconvențională depusă ÎM „Elat" SA împotriva Fevroniei Trocin vizează constatarea nulității absolute a contractului precum și a dispoziției de încasare.

Astfel, soluționarea acțiunii principale este indisolubil legată de soluția ce urmează a fi dată asupra acțiunii reconvenționale. Or, prin acțiunea reconvențională, pârâtul tinde la constatarea nulității temeiului juridic invocat de reclamantă în susținerea pretențiilor sale, respectiv a contractului de împrumut din 05 mai 2010 și a dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010.

În aceste condiții, instanța apreciază că examinarea inițială a acțiunii reconvenționale este necesară, întrucât soluția asupra acesteia are aptitudinea de a influența în mod direct temeinicia și soarta acțiunii principale. Prin urmare, instanța va proceda mai întâi la analizarea cerințelor acțiunii reconvenționale, urmând ca, în funcție de concluziile reținute, să se expună asupra pretențiilor deduse prin acțiunea principală.

În conformitate cu prevederile art. 5 Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.7 alin.(1) Codul civil legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici

condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

Instanța învederează că raportului juridic litigios îi sunt aplicabile prevederile Codului civil în redacția în vigoare din data de 05 mai 2010 în baza modificărilor aduse prin în baza modificărilor LP113-XVIII din 18.12.09, MO197-200/31.12.09 art.656, în condițiile în care raportul juridic între părți a luat naștere la data de 05 mai 2010, nefiind în curs de realizare la data intrării în vigoare a noii legi civile.

Conform art. 8 alin. (1) Cod Civil (în redacția în vigoare la 05 mai 2010), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. a) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.

În acord cu art. 9 alin. (1) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art. 11 Cod Civil (în redacția vigoare la 05 mai 2010), apărarea dreptului civil se face prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) recunoaşterea nulităţii actului juridic; d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligaţiei în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciilor; h) încasarea clauzei penale; i) repararea prejudiciului moral; j) desfiinţarea sau modificarea raportului juridic; k) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; l) alte căi prevăzute de lege.

Conform art. 55 alin. (1) Cod Civil, persoană juridică este organizaţia care are un patrimoniu distinct şi răspunde pentru obligaţiile sale cu acest patrimoniu, poate să dobîndească şi să exercite în nume propriu drepturi patrimoniale şi personale nepatrimoniale, să-şi asume obligaţii, poate fi reclamant şi pîrît în instanţă de judecată.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod Civil (în redacția în vigoare la 05 mai 2010), persoana juridică îşi exercită, de la data constituirii, drepturile şi îşi execută obligaţiile prin administrator. Au calitatea de administrator persoanele fizice care, prin lege sau prin actul de constituire, sînt desemnate să acţioneze, în raporturile cu terţii, individual sau colectiv, în numele şi pe seama persoanei juridice.

În conformitate cu art. 512 alin. (1) Cod civil al RM, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 666 alin. (1) Cod civil al RM (în redacția în vigoare la 05 mai 2010), contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 668 alin. (1) Cod civil al RM, contractul încheiat legal obligă părţile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar şi la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanţele sau cu principiile echităţii.

Instanţa de judecată relevă că, într-adevăr, în temeiul unui raport juridic obligaţional, creditorul conform art. 512 alin. (1) Cod civil al RM, este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Cu toate acestea, prin prisma principiului forţei obligatorii a contractului instituit la art. 668 Cod civil al RM, doar actul juridic valabil generează drepturi şi obligaţii, care sunt obligatorii pentru părţile contractante.

Pornind de la aceste prevederi legale şi premise de abordare, instanţa de judecată constată că Trocin Fevronia nu poate pretinde încasarea datoriei în temeiul unui contract de împrumut încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice, care este lovit de nulitate absolută.

În susținerea opiniei enunțate, instanța reține prevederile art. 867 alin. (1) Cod civil al RM, potrivit căruia prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În același timp, în corespundere cu art. 217 alin. (1) Cod civil al RM, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu.

Iar conform art. 220 alin. (1) Cod civil al RM, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanţa de judecată relevă că regula generală consacrată în alin. 1 reiese din principiul legalității şi are ca finalitate respectarea prevederilor legii şi deci apărarea interesului, pentru ocrotirea căruia s-a instituit dispoziția legală respectivă. Sancţiunea nerespectării acestei norme este nulitatea absolută.

A se reține că unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art. 195 Cod Civil este intenţia de a da naştere, modica, sau stinge drepturi şi obligaţii civile.

Iar conform art. 199 Cod Civil, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic. Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Raportând la caz prevederile enunţate, instanţa de judecată conchide că, deşi la materialele dosarului a fost anexat contractul de împrumut din 05 mai 2010, prin care Trocin Fevronia ar fi împrumutat ÎM „Elat” SA, reprezentată de Leonid Volneanschi, suma de 60 000 euro, înscrisul nu probează realitatea unei asemenea convenţii, în situaţia în care în speţă se constată că contractul de împrumut enunțat a fost încheiat în lipsa împuternicirilor lui Leonid Volneanschi, lipsind consimțământul ÎM „Elat” SA de a împrumuta suma dată.

Această concluzie a instanței de judecată este întemeiată pe circumstanțele cauzei care atestă că persoana care a semnat pretinsul contract de împrumut din numele ÎM „Elat” SA, și anume Leonid Volneanschi, nu deținea calitatea de administrator al societății și nu era împuternicit să acționeze în numele acesteia.

Or, potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, precum și actelor interne ale societății, funcția de conducere, administrator, era deținută la acel moment de Bîstrițchi Alexandru (f.d.64 - 67, 69 – 72, vol. I), desemnat prin hotărârea adunării generale a asociaților din 04 decembrie 2006, acesta fiind singurul abilitat să reprezinte societatea în raporturile cu terții.

Prin urmare, semnarea contractului de către o persoană fără împuterniciri legale lipsește actul juridic de consimțământul valabil al persoanei juridice ÎM „Elat” SA, condiție esențială pentru încheierea valabilă a contractului, ceea ce atrage nulitatea absolută a acestuia.

Totodată, instanța reține că nu a fost probată transmiterea efectivă a sumei de 60 000 euro către ÎM „Elat” SA, element esențial al contractului de împrumut, care, prin natura sa juridică, este un contract real.

Or, potrivit pct. 3.2 al contractului de împrumut, suma urma a fi transferată în contul bancar al împrumutatului, însă reclamanta nu a prezentat dovezi în acest sens (f.d.6, vol. I).

Faptul dat este confirmat și prin adeverința contabilă din 01.02.2021, potrivit căreia, în contabilitatea ÎM „Elat" SA, nu se regăsește nici o confirmare documentară privind faptul încasării sumei de 60 000 euro, în casa societății de la Trocin Fevronia. La fel această sumă, nu a fost transferată pe conturile de decontare curente a societății în perioada indicată (f.d.77, vol. I).

Din contra, din extrasele contabile ale întreprinderii, precum și din actele de control fiscal efectuate pentru perioadele relevante și anume : actul de control fiscal nr. 5-645025 din 22 octombrie 2010 (f.d.52-58, vol. I), întocmit de Direcția Generală Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și actul de control fiscal nr. 5-651984 din 16 martie 2012 (f.d.59-63, vol. I) întocmit de Direcția Antifraudă Fiscală a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, rezultă că o asemenea sumă nu a fost înregistrată nici în casieria și nici în conturile bancare ale societății.

Mai mult, dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, invocată de reclamanta Trocin Fevronia, nu poate fi reținută drept probă pertinentă și admisibilă, în condițiile în care, pe de o parte, efectuarea operațiunilor în numerar în valută străină între persoane fizice și juridice era interzisă de legislația în vigoare la acel moment, iar pe de altă parte, semnătura aplicată pe acest înscris nu aparține nici unui angajat al societății.

Astfel, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 62 din 21.03.2008 privind reglementarea valutară, pe teritoriul Republicii Moldova plăţile şi transferurile între rezidenţi se efectuează în monedă naţională. Cazurile în care plăţile şi transferurile între rezidenţi pe teritoriul Republicii Moldova pot fi efectuate şi în valută străină sînt prevăzute la alin.(2).

La rândul său, alin. (2) al art. 21 din legea menționată nu instituie nici o excepție care să permită încheierea contractelor de împrumut și acordarea sumelor în valută străină de către persoane fizice în favoarea persoanelor juridice.

Instanța reține la caz constatările expuse în raportul de expertiză judiciară nr. 1934-1946 din 27 noiembrie 2024 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, prin care s-a indicat că, în urma aprecierii în ansamblu a rezultatelor examenelor comparative, descrise mai sus, expertul a constatat că, textul manuscris din Chitanța la dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, nu a fost executată de către Lobcenco Alexandra, nici de către Simionova Svetlana, nici de către Șireaeva Elena, nici de către vrabie Iulia, nici de către Cara Nina, nici de către Ursu Elita, nici de către Bejan Nina și nici de către Covaliova Natalia, dar a fost executat de către o altă persoană (nu au fost efectuate examinări cu referire la persoanele Uzun Galina și Semenișeva Zoia din lipsa modelelor de scris) (f.d.75, vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța conchide că dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010 nu întrunește cerințele de pertinență, concludență și admisibilitate a probelor, nefiind aptă să confirme transmiterea efectivă a mijloacelor bănești către ÎM „Elat" SA.

Or, pe de o parte, pretinsa operațiune contravine normelor imperative ale legislației valutare, iar pe de altă parte, autenticitatea înscrisului este pusă la îndoială, în lipsa identificării persoanei care a întocmit și semnat documentul din partea societății.

Prin urmare, în absența unor probe certe și legale care să ateste transmiterea sumei de 60 000 euro către pârâtă, nu poate fi reținută existența unui raport juridic de împrumut între părți, ceea ce exclude posibilitatea obligării ÎM „Elat" SA la restituirea unei sume pe care nu a primit-o.

Mai mult decât atât, instanța mai reține că însăși reclamanta, prin reprezentantul său, a recunoscut în cadrul ședinței de judecată că suma de 60 000 euro a fost transmisă lui Leonid

Volneanschi, în calitate de persoană fizică, și nu ÎM „Elat” SA, fapt ce confirmă inexistența unui raport juridic obligațional de împrumut între reclamantă și societate.

În aceste condiții, în lipsa transmiterii efective a sumei de bani către pârâtul ÎM „Elat” SA și în absența consimțământului valabil al acestuia, instanța constată că nu sunt întrunite elementele esențiale ale contractului de împrumut, astfel încât actul juridic invocat nu poate produce efecte juridice.

Instanța reține ca relevante și concluziile formulate în raportul de expertiză extrajudiciară nr. 1166-1170 din 24 iunie 2025, întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, conform căruia, potrivit documentelor contabile prezentate, inclusiv a copiei dispoziției de încasare nr.3 din 21.05.2010, s-a stabilit că în evidența contabilă a ÎM „ELAT” SA nu au fost înregistrate operațiuni economice care confirmă încasarea mijloacelor bănești la data de 21.05.2010 de la cet. Trocin Fevronia în mărime de 60.000,00 Euro sau a echivalentului în lei în mărime de 946.098 lei MD conform ratei oficiale de schimb a BNM (f.d.136, vol. II).

Concluziile din același raport au indicat că, în evidența contabilă a ÎM „ELAT” SA, în luna aprilie 2013 inclusiv la data 20.04.2013, nu au fost înregistrate operațiuni economice de achitare/eliberare pe numele Trocin Fevronia a sumei de 5.000,00 Euro sau a echivalentului în lei de 80.296,50 lei MD, conform ratei oficiale de schimb a BNM, în temeiul contractului de împrumut din 05.05.2010.

Potrivit documentelor contabile prezentate, s-a stabilit că în evidența contabilă a ÎM „ELAT” SA, în luna martie 2015 inclusiv la data de 16.03.2015, nu au fost înregistrate operațiuni contabile care confirmă achitarea/eliberarea pe numele Trocin Fevronia, a sumei de 3.000,00 Euro sau a echivalentului în lei de 58.529,40 lei MD, conform ratei oficiale de schimb a BNM, în baza contractului de împrumut din 05.05.2010.

Conform documentelor contabile prezentate, s-a stabilit că în evidența contabilă a ÎM „ELAT” SA, în luna septembrie 2017 inclusiv la data de 18.09.2017, nu au fost înregistrate operațiuni contabile care confirmă achitarea/eliberarea pe numele Trocin Fevronia a sumei de 2.500,00 Euro, sau a echivalentului în lei de 52.748,50 lei MD, conform ratei oficiale de schimb a BNM, în baza contractului de împrumut din 05.05.2010 (f.d.128-137, vol. II).

Drept urmare, instanța reține că afirmațiile reclamantei Trocin Fevronia privind pretinsa restituire parțială a împrumutului nu sunt confirmate prin probe pertinente și concludente, fiind contrazise de concluziile expertizei contabile.

Or, din raportul de expertiză extrajudiciară rezultă în mod cert că, în evidența contabilă a ÎM „Elat” SA, nu au fost înregistrate nici operațiuni de primire a sumei pretins împrumutate și nici operațiuni ulterioare de restituire a unor părți din aceasta, pentru perioadele și datele indicate de reclamantă.

În aceste condiții, pretinsele plăți invocate de reclamantă nu doar că rămân nedovedite, dar generează și dubii serioase cu privire la veridicitatea susținerilor sale, întrucât, în lipsa unei evidențe contabile corespunzătoare, nu poate fi reținută existența unor raporturi financiare între părți în baza contractului de împrumut din 05 mai 2010.

Prin urmare, instanța apreciază că aceste invocări nu pot fi reținute ca temei pentru confirmarea existenței sau executării parțiale a obligațiilor pretinse, consolidând concluzia privind inexistența raportului juridic de împrumut și, implicit, nulitatea actelor invocate.

În asemenea împrejurări, instanţa de judecată, în temeiul art. 217 alin. (1) Cod civil al RM coroborat cu art. 220 Cod civil al RM, ajunge la concluzia că cele invocate mai sus constituie motive suficiente de a constata nulitatea contractului de împrumut din 05 mai 2010,

fiind încheiat cu încălcarea dispozițiilor legale imperative privind reprezentarea persoanei juridice și fără realizarea prestației esențiale, respectiv transmiterea bunului împrumutat.

Având în vedere totalitatea circumstanțelor de fapt stabilite și a normelor de drept aplicabile, instanța reține că actele juridice invocate de Trocin Fevronia nu întrunesc condițiile de valabilitate prevăzute de lege, fiind încheiate în lipsa consimțământului valabil al persoanei juridice, de către o persoană neîmputernicită, precum și fără realizarea elementului esențial al contractului de împrumut – transmiterea efectivă a sumei de bani.

În același timp, înscrisurile prezentate în susținerea pretențiilor, inclusiv dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, nu doar că nu confirmă existența raportului juridic obligațional pretins, dar contravin normelor imperative ale legislației în vigoare și sunt lipsite de autenticitate și forță probantă.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia de a admite acțiunea reconvențională depusă de ÎM „Elat" SA împotriva Fevroniei Trocin cu privire la constatarea nulității a contractului de împrumut din 05 mai 2010 și a dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, precum și a declara nule contractul de împrumut încheiat la 05 mai 2010 între Trocin Fevronia și ÎM "Elat" SA, reprezentat de Leonid Volneanschi și dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010.

Cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM "Elat" SA cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele.

Având în vedere toate circumstanțele expuse și probele administrate supra, instanța reține că pretențiile reclamantei Trocin Fevronia nu pot fi considerate întemeiate, întrucât nu a fost demonstrată existența unui raport juridic obligațional valabil de împrumut între reclamantă și ÎM „Elat" SA.

Astfel, pe baza analizei înscrisurilor depuse, instanța a constatat că contractul de împrumut din 05 mai 2010 este lovit de nulitate absolută, fiind semnat, din partea persoanei juridice, de o persoană care nu deținea calitatea de administrator și nici împuternicirea legală de a angaja societatea în raporturi juridice cu terții.

În același timp, nu a fost probată transmiterea efectivă a sumei de 60 000 euro către ÎM „Elat" SA, element esențial pentru formarea valabilă a unui contract de împrumut, care are caracter real și se perfectează prin remiterea bunului.

Prezintă relevanță și circumstanța că actele contabile și rapoartele de control fiscal examinate confirmă inexistența înregistrării vreunei sume de bani provenite de la Trocin Fevronia în contabilitatea ÎM „Elat" SA.

Probatoriul prezentat de reclamantă și anume dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010 nu întrunește condițiile de autenticitate și legalitate, operarea în valută străină contravenind reglementărilor valutare aplicabile, iar semnătura aplicată pe înscris neaparținând vreunui angajat al pârâtului ÎM „Elat" SA.

Mai mult decât atât, rapoartele de expertiză judiciară și extrajudiciară au stabilit în mod univoc lipsa consemnării în contabilitatea pârâtului ÎM „Elat" SA a vreunei operațiuni de restituire sau primire a sumelor invocate de reclamantă, iar pretinsele rambursări de 5 000 euro, 3 000 euro și 2 500 euro nu sunt probate.

În aceste condiții, instanța concluzionează că nu există un contract de împrumut valabil, opozabil pârâtului ÎM „Elat" SA, și nici dovada executării vreunei prestații de către reclamanta Trocin Fevronia în favoarea ÎM „Elat" SA.

Or, în lipsa existenței unui raport obligațional, nu poate fi angajată răspunderea civilă a pârâtei, iar reclamanta nu poate pretinde încasarea sumei pretins împrumutate, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată aferente cererii sale.

Prin urmare, având în vedere nulitatea absolută a contractului invocat, lipsa transmiterii efective a sumelor de bani, neconcordanțele și lipsa de autenticitate a actelor depuse, precum și concluziile expertizelor administrate, instanța apreciază că pretențiile reclamantei sunt vădit neîntemeiate.

Instanța reține că declarațiile martorului Trocin Gheorghe, deși detaliate, nu confirmă existența vreunui raport juridic de împrumut între reclamantă și ÎM „Elat" SA, ci, dimpotrivă, relevă că relația financiară s-a purtat cu persoana fizică Leonid Volneanschi, și nu cu întreprinderea.

În primul rând, martorul a menționat în mod constant că dialogul, negocierile, transmiterea banilor și solicitările de restituire s-au desfășurat în raport cu Leonid Volneanschi personal, iar nu cu reprezentanții legali ai ÎM „Elat" SA. Martorul a relatat că a discutat cu acesta despre necesitatea banilor, acesta fiind cel care a solicitat împrumutul, a promis restituirea și, ulterior, a făcut anumite plăți. Această împrejurare demonstrează că percepția martorului a fost că raportul obligațional s-a născut între soția sa și Leonid Volneanschi, nu între reclamantă și societate.

De asemenea, martorul a relatat că Leonid Volneanschi a chemat „o doamnă" pentru întocmirea actelor, fără a indica identitatea sau funcția acesteia în cadrul întreprinderii. Nici semnarea actelor, nici remiterea banilor nu au fost realizate în prezența administratorului legal al societății sau a unui angajat cu atribuții contabile sau financiare confirmate prin înscrisuri. Așadar, din relatarea martorului nu rezultă că banii ar fi fost predați sau recepționați prin contabilitatea entității, ci doar că aceștia ar fi fost predați unei persoane neidentificate, prezentată de Leonid Volneanschi.

Instanța observă că martorul nu a fost prezent la vreo operațiune de înregistrare contabilă a banilor în casieria sau în conturile bancare ale întreprinderii, iar informațiile sale despre pretinsa ridicare a sumelor de către soția sa provin doar din relatările acesteia, fără a exista o confirmare obiectivă sau documentară.

Mai mult, martorul nu a putut identifica niciun act contabil, nici vreo persoană cu atribuții financiare din cadrul întreprinderii care ar fi recepționat banii – ceea ce contravine modului în care se efectuează în mod legal operațiunile financiare ale unei persoane juridice.

Relatările privind pretinsele restituiri ulterioare ale unor sume de bani de către Volneanschi Leonid personal (în anii 2013, 2015 și 2017) confirmă încă o dată că aceste tranzacții nu au avut caracter juridic sau contabil în raport cu ÎM „Elat" SA, nefiind atestate prin înscrisuri, prin înregistrări contabile sau prin documente financiare ale întreprinderii. În plus, raportul de expertiză extrajudiciară a stabilit că în contabilitatea pârâtei nu există nicio înregistrare privind asemenea plăți, ceea ce infirmă în mod obiectiv afirmațiile martorului.

Instanța reține că declarațiile martorului, privite în ansamblu, nu confirmă transmiterea sau primirea vreunei sume de bani de către ÎM „Elat" SA, și nu probează existența unui raport contractual între reclamantă și pârât.

Dimpotrivă, ele relevă că relația dintre martor și Leonid Volneanschi a avut un caracter personal, extra contractual, plasat în afara cadrului legal de reprezentare și de funcționare a societății.

În consecință, depoziția martorului nu poate servi drept probă concludentă a existenței unui contract de împrumut valabil încheiat cu ÎM „Elat" SA, întărind concluzia instanței privind

inexistența unui raport juridic obligațional între părți și caracterul neîntemeiat al pretențiilor reclamantei.

Drept urmare, cererea de chemare în judecată depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM „Elat" SA privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă integral, ca neîntemeiată.

Pretențiile reclamantului ÎM „Elat" SA privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată le va admite parțial, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 83 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În acord cu art. 90 lit. a), g) și i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În corespundere cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost ***reale***, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța reține că, în speță, acțiunea reconvențională înaintată de ÎM „Elat" SA a fost admisă integral, astfel încât aceasta este partea care a avut câștig de cauză, iar Trocin Fevronia urmează a suporta cheltuielile de judecată aferente examinării cauzei.

Din materialele dosarului rezultă că ÎM „Elat" SA a suportat cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în sumă de 270 lei, confirmate prin ordinul de încasare din 14.09.2021 (f.d.125, vol. I), precum și cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 30 660 lei (f.d.106, 168, vol.II) și a expertizei extrajudiciare în sumă de 12 600 lei (f.d.167, vol.II), sume confirmate prin actele de predare-primire a serviciilor și documentele justificative anexate la dosar.

Or, potrivit art. 90 lit. a) și g) Cod de procedură civilă, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor constituie cheltuieli de judecare a cauzei, fiind necesare pentru soluționarea litigiului, iar în condițiile în care acestea sunt dovedite și justificate, urmează a fi compensate de partea care a pierdut procesul.

Prin urmare, instanța va dispune încasarea de la Trocin Fevronia în beneficiul ÎM „Elat" SA a sumei de 30 660 lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza judiciară, a sumei de 12 600 lei pentru expertiza extrajudiciară și a sumei de 270 lei cu titlu de taxă de stat.

În ceea ce privește cererea privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, instanța reține că, potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică pot fi compensate numai în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile, iar alin. (1^1) stabilește expres că ele se compensează doar dacă partea a fost reprezentată în instanță de un avocat, iar cheltuiala a fost efectiv suportată.

În speță, ÎM „Elat" SA nu a prezentat bonuri de plată, chitanțe sau alte acte fiscale care să confirme achitarea onorariului avocatului în suma solicitată de 30 800 lei, astfel încât nu este întrunită condiția caracterului real al cheltuielilor pretinse.

În cauza de față, reprezentantul ÎM „Elat" SA a depus actul de îndeplinire a serviciilor conform contractului de asistență juridică, însă instanța constată că acest înscris, prin natura sa, atestă doar acțiunile întreprinse, nu și achitarea efectivă a onorariului.

Actul de îndeplinire a serviciilor reprezintă un document ce confirmă executarea obligațiilor contractuale de către avocat, dar nu constituie un mijloc de probă al plății, în lipsa unui document fiscal aferent, precum: bon fiscal, chitanță, ordin de plată, factură cu mențiunea achitării sau alt act contabil primar care confirmă operațiunea financiară.

Drept urmare, simpla mențiune în actul de îndeplinire a serviciilor că acestea au fost prestate nu echivalează cu dovada achitării onorariului, întrucât legislația procesuală impune prezentarea unui document ce probează transferul real al mijloacelor bănești.

Prin urmare, în lipsa unui înscris care să ateste plata efectivă a serviciilor avocațiale, instanța reține că nu este îndeplinită cerința caracterului real al cheltuielii prevăzută de art. 96 alin. (1) CPC, motiv pentru care cererea ÎM „Elat" SA privind compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM "Elat" SA cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională depusă de ÎM "Elat" SA împotriva Fevroniei Trocin cu privire la constatarea nulității a contractului de împrumut din 05 mai 2010 și a dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Trocin Fevronia împotriva ÎM "Elat" SA cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se admite acțiunea reconvențională depusă de ÎM "Elat" SA împotriva Fevroniei Trocin cu privire la constatarea nulității a contractului de împrumut din 05 mai 2010 și a dispoziției de încasare nr. 3 din 21 mai 2010, integral.

Se declară nul contractul de împrumut încheiat la 05 mai 2010 între Trocin Fevronia și ÎM "Elat" SA, reprezentat de Leonid Volneanschi.

Se declară nulă dispoziția de încasare nr. 3 din 21 mai 2010.

Se încasează de la Trocin Fevronia în beneficiul ÎM "Elat" SA suma de 30660,00 (treizeci mii șase sute șaizeci,00) lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, suma de 12600,00 (douăsprezece mii șase sute,00) lei cu titlu de cheltuieli suportate

pentru efectuarea expertizei extrajudiciare, suma de 270,00 (două sute șaptezeci,00) lei cu titlu de taxa de stat.

Cererea ÎM ”Elat” SA cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru asistență juridică, se respinge.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 256 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

copia corespunde originalului
judecătorul ***Olga Boțan***